

ת"פ 66283/12/15 - מדינת ישראל נגד חמיס גהאלין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 66283-12-15 מדינת ישראל נ' גהאלין

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל
בעניין:

על ידי ב"כ עו"ד דינה דוד
המאשימה
נגד

חמיס גהאלין
על ידי ב"כ עו"ד יצחק שילה
הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום ויריעת המחלוקת

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של גניבת רכב, עבירה לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), הכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו כדין, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, כניסה ושהייה בלתי חוקית, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב- 1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"), נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה התשכ"א- 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**") ונהיגה ללא תעודת ביטוח בת תוקף, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תשל"ל- 1970 (להלן: "**פקודת ביטוח רכב מנועי**").

2. על פי עובדות כתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאשם תושב פצאיל אשר בשטחי הרשות הפלסטינאית. ביום 27.12.15, סמוך לשעה 03:00, בחלקה 13 במושב נס הרים (להלן: "**המקום**"), גנב הנאשם רכב מסוג קאיה לז 71-251-74 (להלן: "**הרכב**") השייך לגברת עינת אפריים (להלן: "**המתלוננת**"). באותן הנסיבות, הגיע הנאשם למקום, ניפץ שמשת חלון קדמית שמאלית ונכנס לתוך הרכב. לצורך הנעת הרכב, פירק הנאשם את מחשב הרכב המחובר למנוע הרכב והחליפו במחשב אחר, פירק את מנגנון הנעת הרכב, חובק ההגה וחלקי פלסטיק שונים, וכן חיבר מפתח באמצעות אזיקון לטבעת מתנע הרכב.

בהגיעו סמוך למושב נס הרים, הבחינו השוטרים אור סויסה (להלן: "**השוטר סויסה**") וירדן אילוז (להלן: "**השוטרת ירדן**") בנאשם נוהג ברכב באופן פרוע כאשר עבר בין נתיבי הנסיעה. במעמד זה, כרזו לו השוטרים לעצור את הרכב תוך שהם מפעילים אורות כחולים מהבהבים. בתגובה החל הנאשם מאיץ את מהירות נסיעתו, תוך שהוא עולה על מדרכה וממשיך נסיעה על שביל עפר סמוך לצומת בר גיורא, בעוד השוטרים ממשיכים לכרוז לו לעצור את הרכב.

בשלב מסוים, עצר הנאשם את הרכב, יצא מהרכב ונמלט רגלית מהמקום, כשהשוטרים דולקים בעקבותיו. הנאשם אותר ונעצר סמוך למקום כשהוא מסתתר צמוד לאחד הסלעים וגופו מכוסה בעלים. במעשיו המתוארים

לעיל, שהה הנאשם שלא כדן וללא היתר בתחומי מדינת ישראל וכן נהג את הרכב ללא רישיון נהיגה וללא תעודת ביטוח בת תוקף.

3. הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום, והמחלוקת נסבה על זהות הנאשם כמי שביצע את העבירות והמשקל שיש לתת לעדותם של עדי התביעה בהקשר זה. הנאשם הודה כי נכנס ושהה בתחומי מדינת ישראל שלא כדן, אך כפר בעבירות של גניבת הרכב, הכשלת שוטר ונהיגה ללא רישיון נהיגה וביטוח.

ראיות הצדדים

ראיות התביעה

4. מטעם התביעה העיד השוטר סויסה, רפ"ק רונן אולינקי (להלן: "**השוטר רונן**"), רס"ל חודי מסרי (להלן: "**השוטר חודי**"), רס"ל עידן יונה (להלן: "**השוטר עידן**") והשוטרת ירדן. כמו כן הוגשו הודעת הנאשם במשטרה מיום 27.12.15 **ת/1**, הודעת הנאשם במשטרה מיום 28.12.15 **ת/2**, תעודת עובד ציבור **ת/3**, הודעת המתלוננת במשטרה **ת/4**, דו"ח הובלה והצבעה **ת/5**, דיסק המתעד דו"ח הובלה והצבעה **ת/6**, תמונות הרכב הגנוב **ת/7**, דו"ח בדיקת מז"פ **ת/8**, דו"ח פעולה השוטר סויסה **ת/9**, הודעתו של השוטר סויסה במשטרה **ת/10**, שרטוט **ת/11**, דו"ח פעולה השוטר רונן **ת/12**, דו"ח פעולה השוטר עידן **ת/13**.

5. השוטר סויסה

דו"ח פעולה מיום 27.12.15 ת/9

מדו"ח הפעולה עולה כי במהלך סיור שגרתי שביצע השוטר סויסה יחד עם השוטרת ירדן במשמרת לילה באזור "בר בהר" הם הבחינו ברכב אשר נסע לפנייהם ו"זגזג" בכביש באופן אשר העלה את חשדם. לדבריו, הוא סימן לרכב לעצור בצד וכרז במערכת הכריזה "עצור משטרה", תוך כדי שהבהב באורות כחולים של הניידת. השוטר הוסיף כי על אף קריאתם בכריזה לעצור, הרכב לא עצר והחל בנסיעה מהירה לכיוון צומת נס הרים. עוד מסר השוטר כי במהלך דליקתם אחר החשוד, הוא פתח את דלת הנהג תוך כדי נסיעה בניסיון לברוח מהרכב והוא הסתכל לכיוונו. נוכח האמור, מסר השוטר סויסה כי זיהה את פניו של החשוד. השוטר תאר כי פניו של החשוד ככהות, הוא לבש קפוצ'ון שחור וכובע הקפוצ'ון היה מונח על ראשו. עוד מסר השוטר כי במהלך המרדף החשוד סטה לכיוון שביל עפר, ירד מהרכב ונמלט לכיוון היער, כאשר הוא השאיר את הרכב מול תהום. השוטר יצא מהניידת ודלק אחריו ובתוך כך צעק לו "עצור משטרה", אולם החשוד לא נענה לקריאתם. במהלך המרדף, הצטרפו לכוחות הסיוע צוותים נוספים ובתוכם צוות מסוק, אשר ביצע סריקה בשטח וזיהה דמות של אדם ביער. צוות 404, הגיעו למקום בהכוונה של המסוק, איתרו את החשוד והוא נעצר.

הודעתו במשטרה מיום 27.12.15 ת/10

העד מסר בהודעתו כי במהלך סיור שגרתי במשמרת לילה יחד עם השוטרת ירדן, נסע בניידת מג"ב מזוהה עם אורות כחולים, לכיוון צומת נס הרים. במהלך נסיעתו הבחין ברכב במרחק של 50 מ' לפניו, הנוסע באופן חשוד, מכיוון שהוא "זגזג" מנתיב לנתיב. על כן, הוא הגביר את מהירותו ובאזור "בר בהר" הגיע לכדי מרחק של שני מטרים מהרכב, כרז לרכב לעצור ותוך כדי כך הבהב עם אורות כחולים. החל מזמן זה, הגביר נהג הרכב את מהירותו ואף ניסה לבלום את הרכב וככל הנראה על מנת לברוח ממנו. במהלך הנסיעה פתח את דלת הרכב, הוציא את הראש מהחלון וסובב אותו לכיוונו של השוטר סויסה. השוטר סויסה עצר, ירד מהניידת וניסה לתפוס אותו וצעק לו "עצור משטרה", הנהג נעלם ולא

נענה לקריאותיו. תוך כדי הוא דיווח על האירוע לצוותים אחרים על מנת שיסייעו לו בסריקות. השוטר חודי עצר את החשוד בעזרת סיוע של מסוק. לאחר שנעצר, השוטר סוּסָה זיהה אותו כאותו בחור שנהג ברכב.

עדות של השוטר סוּסָה

העד מסר כי בעת האירוע היה ראש צוות. הוא עבד באותו לילה יחד עם השוטרת ירדן בניידת משטרתית גבוהה 4 על 4 מסוג טויוטה (להלן: הרכב המשטרתית). כאשר היו סמוך לאזור "בר בהר", הם ראו רכב אשר נסע באופן מהיר, דבר שעלה את חשדו. לפיכך, הוא נצמד אל הרכב, כרז לו שיעצור בצד והבהב עם אורות הרכב המשטרתית. אולם, כאשר התקרב אליו הרכב, זה החל בנסיעה מהירה והמשיך בה למרות שהשוטר סוּסָה כרז לו לעצור בצד והבהב עם אורות הרכב המשטרתית עד אשר הם הגיעו לצומת נס הרים. בהגיעם לצומת, הרכב חצה את הצומת במהירות, והשוטר סוּסָה נסע אחריו במרחק של כמטר וחצי. בשלב מסוים, החשוד הגביר את מהירותו והחל במנוסה. בד בבד הוא פתח את דלת הרכב בידו השמאלית ואחז בהגה בצד ימין והסתובב לכיוון הרכב המשטרתית תוך שהשוטר סוּסָה ראה את פניו של הנהג. לאחר מכן, כאשר הנהג זיהה מקום בו יוכל להימלט, הוא פתח את הדלת והאט את קצב הנסיעה. תוך כדי שהוא בנסיעה, הוציא את רגלו השמאלית מהרכב, נגע בקרקע ולאחר מכן קפץ. השוטר סוּסָה קרא לצוותים שיסייעו לו ויבצעו סריקות. לדבריו, להערכתו לאחר כעשרים דקות הגיע מסוק אשר סייע בסריקות ודיווח על עצמים חשודים, עד אשר השוטר חודי הגיע אל אדם ועצר אותו. העד הגיע לסייע לו במעצר וזיהה את העצור כמי שנמלט מהרכב.

6. עדות של השוטרת ירדן

השוטרת העידה כי היא הייתה בצוות 403 ועבדה עם השוטר סוּסָה. במהלך סיור שגרתי באזור נס הרים בסביבות השעה 03:00 ביום האירוע, הם ראו מרחוק רכב "שזגזג" על הכביש והדבר עורר את חשדם. נתון נוסף שעורר את חשדם היתה השעה בה נסע הרכב. על כן, הם החלו בנסיעה לכיוון הרכב, וזה החל לנסוע מהר ונכנס לשביל עפר. במהלך הנסיעה בשביל העפר, היא ראתה את דלת הרכב הסמוכה לנהג נפתחת מספר פעמים, אולם לא זיהתה את הנהג בשלב זה ממקום מושבה ברכב המשטרתית. בהמשך הנהג יצא מן הרכב, הסתובב סביב הדלת של הרכב וקפץ לתהום. כשהוא יצא מן הרכב הוא הסתכל לכיוון הרכב המשטרתית וכך השוטרת ירדן הבחינה בתווי פניו. לאחר מכן כאשר שבה לתחנה היא ראתה אותו יושב בספסל החקירות וזיהתה כי מדובר במי שנמלט מהרכב.

7. השוטר רונן

הודעתו של השוטר רונן במשטרה מיום 27.12.15 ת/12

בהודעתו מסר כי הגיע לשטח כשעה לאחר שהנהג נמלט מהרכב. עוד מסר כי ביצע סריקות באזור בו נמצא הרכב בהנחה שהחשוד לא הצליח להתרחק מרחק רב. הכוחות הוכוונו למקום, כאשר החשוד עבר משיח לשיח וההתקדמות בשטח הייתה קשה. לאחר כחמישים דקות נוספות הכוחות סגרו על עליו. החשוד נתפס לאחר כשעה במרחק של כקילומטר מהרכב, מסתתר בתוך שיח.

עדות של השוטר רונן

העד הוא טייס ביחידה האווירית משנת 1996 ועד היום. העד מסר כי הגיע לזירה לסייע בסריקות מהאוויר. לדבריו, הוא דיווח על עצמים חמים שראה (ר' עמ' 12, ש' 5-2). עוד מסר כי ידע שהעצם שנעה היא דמות, ולא ראה עוד עצמים חמים בדמות בני אדם באותו ערב (ר' עמ' 12, ש' 7-8). הנאשם היה במרחק של עד קילומטר ממקום הפריקה מהרכב

(ר' עמ' 12, ש' 11-16).

8. עדותו של השוטר חודי

בעדותו סיפר כי הוא סייר גשש בתחנת מג"ב מטה יהודה בצוות 404. ביום האירוע התקבלה קריאה מהשוטר סויסה מצוות 403 לסייע לו בסריקה אחר חשוד הנמלט מרכב. הטייס זיהה את החשוד והוא רדף אחרי הדמות החשודה, בשלב מסוים שמע נשימות וקול רם וראה כי החשוד מסתתר, וכיסה את עצמו בעלים. לאחר שהבחין בו הוא עצר אותו באופן מיידי ואזק אותו (ר' עמ' 13, ש' 12-20).

9. השוטר יונה

דו"ח פעולה ת/13

השוטר דיווח כי במהלך משמרת יחד עם השוטר מאי אסרף מצוות 403, התקבלה קריאה לסיוע בסריקה אחר חשוד. הם החלו בסריקות נרחבות בשטח והמסוק הגיע למקום וסייע להם בהכוונה לנקודות חשודות. לאחר סריקה של המסוק הוא מסר כי הוא זיהה נקודה חשודה והשוטר חודי מצוות 404 דיווח כי הוא ביצע מעצר.

עדותו של השוטר יונה

השוטר העיד בבית המשפט כי הוא ביצע סריקות אחר החשוד בשיתוף פעולה עם המסוק והשוטרים.

ראיות ההגנה

10. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

הודעתו של הנאשם במשטרה מיום 27.12.15 בשעה 12:46 ת/1

בהודעתו במשטרה מסר כי הוא אינו יודע לנהוג וכי אינו מכיר את האזור בו אירע האירוע. לדבריו, הוא היה בעבודתו בבית לחם והחליט יחד עם שני חבריו לקטוף זעתר ומרמיה בשטח ישראל, לכיוון חוסאן. הוא הודה כי אין לו אישור כניסה לישראל ואישר כי הוא יודע שאסור להיכנס לישראל ללא אישור כניסה (ת/1, ש' 8-11). הנאשם הכחיש כי גנב ונהג ברכב בשעות הלילה (ת/1, ש' 64-69) "אני לא יודע לנהוג ברכב אני לא משוגע שאני ילך לגנוב" (ת/1, ש' 72). כמו כן הכחיש כי גנב רכב ממושב נס הרים (ר' ת/1, ש' 96-99).

הודעתו של הנאשם מיום 28.12.15 בשעה 14:05 ת/2

בהודעתו הכחיש הנאשם כי גנב רכב וברח ממנו ומסר כי אינו יודע לנהוג, עוד אישר כי אין לו רישיון נהיגה על רכב פלסטיני (ת/2, ש' 2-7). לשאלת החוקר כי המקום בו נתפס הנאשם רחוק מאוד מחוסאן ובית לחם ולכן תמיהה איך בדיוק הגיע הנאשם לשם, על כך השיב הנאשם: "אני ושני חברים יצאנו ליער לחפש זעתר ומרמיה ואיבדתי אותם והלכתי בכיוון אורות של רכבים" (ת/2, ש' 29-30). לסיום הכחיש שגנב רכב, מסר כי יש לו בעיה בכתף והוא לא יכול לנהוג ולא יודע לנהוג (ת/2, ש' 78).

עדותו של הנאשם

בחקירתו הראשית מסר כי הוא גר באזור מישור אדומים ועובד בבית לחם. אין לו רישיון נהיגה והוא אינו יודע לנהוג. בתקופה בה נתפס על ידי השוטרים סבל מכאבים בכתף משום שנפל בעבודה ולכן הועסק כ"שומר". לדבריו, הלך יחד עם חבריו מוחמד ואסמעיל לקטוף זעתר ומרמיה ובבוקר תכננו ללכת לחפש עבודה אצל היהודים.

טענות הצדדים

11. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע על יסוד עדותם של עדי התביעה, כי הוכחה אשמת הנאשם בעבירות המיוחסות לו מעבר לספק סביר. ב"כ המאשימה טענה, כי הנאשם זוהה על ידי השוטרים סויה וירדן כמי שנהג ברכב הנמלט. לטענת ב"כ המאשימה, זיהוי זה הוא זיהוי וודאי, וניתן לסמוך עליו למרות שלא בוצע מסדר זיהוי כדון, ומשכך, מובילות הראיות למסקנה אחת ויחידה, שהנאשם ביצע את המיוחס לו.

12. ב"כ הנאשם טען כי לא ניתן לבסס את הרשעת הנאשם על סמך מסד הראיות שהוצג לבית המשפט, קרי, זיהוי הנאשם על ידי השוטרים סויה וירדן, שכן לשיטתו הזיהוי אינו מספיק, מאחר שהוא נערך בניגוד לנהלים ולפסיקה באופן שפגע פגיעה משמעותית באפשרות של הנאשם להליך חקירתי הוגן ולהוכיח את חפותו. לדידו, אין לראות בזיהוי בזירה ובתחנה כזיהוי ספונטני, אלא מדובר בזיהוי יזום, שהכשיל ביצוע מסדר זיהוי מסודר, ועל כן הוא פסול.

עוד טען כי השוטרת ירדן בעדותה ניסתה לתאר את הזיהוי כזיהוי ספונטני, וטענה כי היא נתקלה במקרה בעצור בכניסה לתחנת המשטרה כשהוא אזוק, למרות שהדבר אינו עולה בקנה אחד עם גרסתה לפיה היא לא אמרה זאת לאף אחד מהנוכחים בתחנה ולאחר מכן שינתה גרסתה ואמרה שמסרה כי החשוד הוא מי שפרק מהרכב.

עוד הוסיף כי לא ניתן לסמוך על הזיהוי של שני השוטרים מאחר שראו את הנהג לשניות בודדות בחשיכה מוחלטת.

דין והכרעה

13. לאחר ששמעתי את העדים ואת הנאשם, עיינתי במוצגים, ובחנתי ושקלתי את הראיות, שוכנעתי מעבר לספק סביר, בדבר אשמת הנאשם בעבירות המיוחסות לו. ההכרעה מבוססת על מארג ראיות המוביל למסקנה, כי הנאשם ביצע את העבירות.

שאלת הזיהוי

14. לב המחלוקת בין הצדדים נעוץ באמיתות זיהויו של הנאשם על ידי השוטרים שהיו מוצבים במקום.

15. לשיטת המאשימה, הנאשם זוהה בוודאות על ידי מספר שוטרים על פי מראהו, ואילו לשיטתו של הנאשם הזיהוי אינו מספיק, ונערך בניגוד לנהלים ולפסיקה באופן שפגע פגיעה משמעותית באפשרותו של הנאשם

להוכיח את חפותו.

16. במקרה דנן, מעדות השוטרים עולות עובדות המחזקות את מהימנות הזיהוי:

זיהוי הנאשם על ידי השוטר סוּיסה-כאמור, השוטר סוּיסה זיהה את הנאשם זיהוי ספונטני כאשר הגיע לסייע לשוטר חודי במעצרו של הנאשם.

השוטר סוּיסה מסר הן בחקירתו במשטרה והן בעדותו בבית המשפט, כי הבחין בפניו של הנאשם בוודאות, הוא ציין בהודעתו ת/10 בזו הלשון: **"ואני רואה את פניו בצורה טובה, לציין שהייתי עם אורות גבוהים לאורך כל המרדף"** (ת/10, ש' 14-15).

ובחקירתו הראשית מסר כך: **"הוא הסתכל אליי פנים אל פנים. אני זיהיתי את פניו בוודאות וראיתי שהיה עם קפוצ'ון על הראש"** (ר' עמ' 4, ש' 5-6). ולאחר מכן המשיך לתאר הנאשם כך: **"הוא לבש קפוצ'ון על הראש, היה עם כפפות שחורות, הייתי עם אורות גבוהים של הניידת ומדובר בג'יפ גבוה והוא היה עם רכב נמוך ורגיל. זיהיתי את פניו בוודאות. הוא עשה את זה מספר פעמים"** (ר' עמ' 4, ש' 8-10). **"הוא פתח את הדלת והסתכל עליי כמה פעמים תוך כדי הנסיעה"** (ר' עמ' 4, ש' 12). ובהמשך חקירתו הראשית ציין שוב: **"יש לציין שכל הזמן הזה אני עם אורות גבוהים וצמוד אליו בוודאות. הוא קפץ מהרכב, אני ישר בלמתי את הרכב, ראיתי אותו הוא היה בערך שניים-שניים וחצי מטרים ממני"** (ר' עמ' 4, ש' 20-22).

כן מסר סוּיסה כי הוא הגיע למקום המעצר על מנת לסייע לשוטר חודי ותיאר את הנאשם כך: **"הוא היה עם קפוצ'ון שחור, הוא היה בלי כפפות ובלי התיק. היו עליו הרבה עשבים. הבחור שחודי עצר זה אותו בחור שראיתי בורח מהרכב. אני יודע בוודאות כי זיהיתי אותו, האורות היו גבוהים בניידת וראיתי אותו בבירור. ראיתי מהגבוה שישבתי הכל"** (ר' עמ' 6, ש' 2-4). ובחקירה הנגדית מסר **"זיהיתי אותו בוודאות והובלנו אותו לניידת של חודי"** (ר' עמ' 9, ש' 4).

לאחר מכן הסביר בחקירה הנגדית לב"כ הנאשם כיצד זיהה את הנאשם: **"הוא היה עם כובע קפוצ'ון לא על כל הראש, אלא על הקצה (מסמן על ראשו עד לקו האוזן) וראיתי את כל פניו, גם את עין ימין. זה הוא, אני מסתכל על הנאשם. ראיתי אותו בוודאות וזה מי שנמצא באולם עכשיו"** (ר' עמ' 10, ש' 1-3).

ושוב מסר בחקירה הנגדית: **"הסברתי כבר כמה פעמים שכל המרדף הייתי עם אורות גבוהים והניידת גבוהה"** (ר' עמ' 10, ש' 7).

חיזוק נוסף לכך כי המקום לא היה חשוך ניתן לראות בדבריו של השוטר חודי לשאלת ב"כ הנאשם בחקירה הנגדית כיצד נעשה הזיהוי אם במקום הייתה חשיכה גמורה הוא השיב: **"היו לנו פנסים והארנו עליו"** (ר' עמ' 16, ש' 9).

מכאן שלמרות החשכה, תנאי התאורה והמרחק הקטן בין הרכבים אפשרו זיהוי של הנהג במהלך המרדף, והשימוש בפנסים במהלך החיפוש אפשר את זיהוי החשוד לאחר שנתפס.

זיהוי הנאשם על ידי השוטרת ירדן - כפי שצוין לעיל, בתחנת המשטרה, בטרם הספיקה השוטרת ירדן למסור הודעה מפורטת אודות מעשי הנאשם, היא זיהתה אותו באופן ספונטאני כמי שביצע את העבירות.

השוטרת ירדן בעדותה הדגישה כי **"יש לציין שהיינו עם אורות גבוהים, אורות כחולים, ניידת מסומנת שכתוב עליה משמר הגבול בגדול, זה היה ג'יפ גדול"** (ר' עמ' 21, ש' 14-15) ומכאן שגם על סמך עדותה ניתן להסיק כי ניתן היה למרות החשכה לזהות את הנאשם בשל תאורת הרכב ובשל כך שמדובר ברכב גבוה.

השוטרת מסרה כי היא הבחינה בנאשם למשך 2-3 שניות, **"האורות של הרכב היו גבוהים והם האירו ישר לפניו של החשוד והרכב שלנו היה גדול וגבוה"** (ר' עמ' 22, ש' 1-2). היא הבחינה בנאשם שירד מהרכב ואחר כך ראתה אותו באופן ספונטאני בתחנת משטרה וזיהתה אותו.

התיאור המוקדם של האדם אשר ברח מהם ברכבו שנשמע מפיהם של השוטרים תאם את תיאורו של הנאשם ביום האירוע. מדו"ח הפעולה ת/9 עולה כי השוטר סוסיסה תאר את הנאשם כמי שפניו כהות, הוא לבש קפוצ'ון שחור וכובע הקפוצ'ון היה מונח על ראשו. בהמשך מסר בדו"ח כי הוא הגיע לסייע לשוטר חודי בעת מעצרו של הנאשם, והשוטר סוסיסה זיהה את הנאשם כאותו אדם אשר היה ברכב הגנוב וברח ממנו ומהשוטרת ירדן, כאשר הוא היה עם קפוצ'ון שחור הזהה לקפוצ'ון שראו שלבש כאשר ברח מהם. גם בהודעתו במשטרה ציין כי זיהה את הנאשם כמי שברח ממנו ברכב (ת/10, ש' 30-31).

בעדותו מסר תיאור זה: **"ראיתי איש עם קפוצ'ון שחור, תיק שחור-אדום וכובע של הקפוצ'ון על הראש"** (ר' עמ' 4, ש' 24). ובהמשך: **"ראיתי עליו את הכפפות השחורות והוא היה עם ג'ינס"** (ר' עמ' 4, ש' 2-3).

אף כי זיהוי בבית המשפט חסר משקל ראייתי, אציין כי השוטר סוסיסה עמד על זיהויו של הנאשם, הצביע על הנאשם במהלך העדות והפגין ביטחון בזיהוי הנאשם **"זה הוא, אני מסתכל על הנאשם. ראיתי אותו בוודאות וזה מי שנמצא באולם עכשיו"** (ר' עמ' 10, ש' 2-3).

בזמן פריקתו של הנאשם מהרכב השוטרת ירדן הבחינה ומסרה בעדותה כי לנאשם פנים כהות, הוא לבש סווצ'ר שחור ומכנס ככה, הקפוצ'ון היה על ראשו וכן היה לו תיק כהה בצבע שחור או חום. היא ראתה כי כאשר הנאשם יצא מן הרכב, הקפוצ'ון היה על ראשו ולא הסתיר את פניו, כך שהיא יושבה לצדו של השוטר סוסיסה והמרחק בינה לבין פניו של הנאשם היה כשני מטרים ואף פחות. (ר' עמ' 22, ש' 26-33).

גם השוטר חודי מסר בעדותו תיאור התואם לתיאורו החיצוני של הנאשם כפי שמסר השוטר סוסיסה והשוטרת ירדן, **"שהסתובבתי ראיתי את אותו חשוד שיושב כאן מסתיר את עצמו בעלים ומכסה את עצמו, עונה לתיאור של אור סוסיסה עם ג'ינס כחול וקפוצ'ון שחור"** (ר' עמ' 13, ש' 16-18).

ואכן, בעת חקירתו של הנאשם במשטרה, לשאלת החוקר אלו בגדים הוא לבש כאשר תפסו אותו השוטרים הוא השיב **"מה שאני לובש עכשיו"** (מכנס ג'ינס כחול וחולצת קפוצ'ון צבע שחור) (ת/2, ש' 45-46).

17. הלכה פסוקה היא כי משקלו של הזיהוי הספונטאני מסור לשיקול דעתו של בית המשפט בהתחשב בנסיבות בהן התרחש. משקלו של זיהוי זה אינו נופל ממסדר זיהוי פורמאלי, אולם מקום שנמצא כי הזיהוי התבצע בנסיבות שהיה בהן כדי "לרמוז" על כך שהמזוהה הוא זה שנחשד בביצוע העבירה - מתכרסם משקלו הראייתי. עוד נקבע, כי ישנם גורמים שבעטיים לזיהוי הספונטאני עדיפות על פני הזיהוי במסדר, כשההסתייגויות הנשמעות בד"כ כנגד זיהוי זה, מקורן בחשד או החשש שמא אין המדובר בספונטאניות, אלא בתכנון של החוקרים להפגיש את החשוד עם המזוהה (ר' ע"פ 10/08 **איליה ניסנוב נ' מד"י**, לא פורסם, ניתן 26.5.08). בנוסף נקבע, כי אם החשוד זוהה באופן אקראי, אין צורך וטעם לקיים מסדר זיהוי פורמאלי.

18. אשר לזיהוי הנאשם על ידי השוטר סוסיסה, הסברו של השוטר סוסיסה מעלה כי הזיהוי היה "מקרי" ומייד כי כאשר הגיע לסייע לשוטר חודי עם מעצרו של הנאשם. לא מצאתי לפקפק בהסבר זה שמתיישב עם שורת ההיגיון ועם עדויות השוטרים האחרים שהשתתפו בחיפושיו.

19. אשר לזיהוי הנאשם על ידי השוטרת ירדן, מסכימה אני עם הטענה, כי היה ראוי למנוע ממנה מבעוד מועד להיפגש עם הנאשם בתחנת המשטרה, ועל החוקרים היתה מוטלת החובה לוודא כי היא לא תפגוש בנאשם, כדי לאפשר עריכת מסדר זיהוי פורמלי, ולא אקראי, כפי שאירע. בנסיבות אלה כאמור, פחות משקלו של הזיהוי האקראי. עם זאת, התרשמתי כי לא היה מדובר במפגש יזום אלא הוא התרחש בתום לב. לפיכך אין בכך כדי לפגום באופן משמעותי באמינות הזיהוי הראשוני האקראי שארע כאמור, ממש בסמוך לאירוע, בשלב בו היו פרטי האירוע וחזותו של הנאשם, טריים בזיכרונה.

20. על כן, אני סבורה כי ניתן לסמוך על זיהוי השוטרים את הנאשם בזירה ובתחנה, שכן עדויותיהם מחזקות זו את זו, וכל אחד מהם זיהה את הנאשם במקום אחר ושלא בנוכחות האחר, באופן עצמאי וללא חשש כי השפיעו זה על זה.

21. אשר לטענת ב"כ הנאשם כי לא נמצאו בזירת העבירה ממצאים אובייקטיביים כמו טביעות אצבע הקושרים את הנאשם אל מעשה העבירה דבר המחליש את עוצמת הראיות, אני סבורה כי לא ניתן ללמוד מכך דבר, מה גם שמעדותו של סוסיסה עולה כי הנאשם לבש כפפות, כך שהסיכוי כי יותיר טביעות אצבע בזירה הוא קטן ביותר. עוד נקבע כי "כוחן הראייתי של טביעות האצבע נעוץ בהימצאותן ולא בהעדרן" (ר' ע"פ 5724/95 אחמד בן מוחמד אבו-דחל נ' מדינת ישראל, תק- על 96(2) 567)

22. אינני סבורה כי העובדה שלא נעשה מסדר זיהוי חי מהווה מחדל חקירה. לאחר שהשוטרים זיהו את הנאשם באופן ספונטאני, לא היה כל ערך ראייתי למסדר זיהוי. לעניין זה ראו בספרו של המלומד כב' השופט קדמי **על הראיות** (2009), חלק שלישי עמ' 1236:

"זוהה החשוד ב"אקראי", שוב אין צורך ואין טעם לקיים מסדר זיהוי פורמלי או אחר. ואם בכל זאת נערך מסדר זיהוי "נוסף" - משקלו הראייתי של הזיהוי יהא זה שניתן לו לעניין הזיהוי המקרי. שמי לידינו יתקע שבזיהוי הנוסף לא זיהה העד אלא את מי שכבר זיהה קודם לכן?"

23. אשר על כן אני קובעת כי עדותם של שני השוטרים - סוסיסה וירדן אמינה עלי, שכן דבריהם מתיישבים עם השתלשלות האירוע ועם הגיונם של דברים, עדויותיהם משתלבות זו בזו ומשתלבות במארג ראיות התביעה. כמו כן, השוטרים אינם מכירים את הנאשם, אין להם כל סיבה או אינטרס מיוחד שבשלו יטפלו

על הנאשם אשמות שווא.

24. אמנם, לא נעלמה מעיני טענתו של ב"כ הנאשם כי מטרת השוטר סויה בהגיעו לאזור בו נעצר הנאשם על ידי השוטר חודי, הייתה לזהות את הנאשם, כאשר יש לו ידיעה ברורה כי האדם שנעצר הוא מי שנמלט מהרכב נוכח דיווחו של השוטר חודי בקשר, ולא על מנת לסייע לשוטר חודי, ועל כן אין לראות בזיהוי זה כספונטני, אלא כזיהוי יזום שמשמעותו זיהוי פסול, אולם נתתי אמון בגרסתו של סויה כי הוא הגיע על מנת לסייע לשוטר חודי ולוודא כי לא עצר אדם שאינו מעורב במעשים אלו, כלשונו בחקירה הנגדית:

"ש. כשהוא אומר לך בקשר "עצרתי אותו" אתה יודע שזה זה שברח מהאוטו?"

ת. אני לא יודע אם זה זה שנעצר עד שלא ראיתי אותו.

ש. כשאתה שומע את חודי אומר בקשר "הוא עצור" מה אתה מרגיש?"

ת. אני מרגיש שהוא ביצע מעצר ויכול להיות שזה זה שפרק מהרכב.

ש. אתה כבר פוגש את חודי ויודע שיש את העצור ביד?"

ת. אני לא מאמין, אני מגיע אליו ורואה שזה הוא" (ר' עמ' 8, ש' 6-13).

ובהמשך החקירה הנגדית שוב: **"לא בטוח שזה הוא. יכול להיות שזה מישהו אחר. רק כשהגעתי אליו זיהיתי שזה הוא" (ר' עמ' 10, ש' 15).**

25. גם בחקירתו הראשית מסר השוטר רונן כי הסיבה לכך שהשוטר סויה הגיע אליו היתה לסייע: **"אור הגיע אליי כדי לסייע, קצין תורן רצה לזהות את החשוד. אור הגיע איתו ואור הצביע וזיהה את החשוד ומשם המשכנו את הטיפול. אור רצה להגיע ולזהות את החשוד, והוא זיהה אותו" (ר' עמ' 14, ש' 9-10).**

26. ב"כ הנאשם טען לתיאום גרסאות בין השוטרת ירדן לשוטר סויה טרם העדות בבית המשפט, אולם, בעדותה השוטרת ירדן אישרה כי לא הייתה בשטח כאשר עצרו את הנאשם ונשארה לשמור על הרכב המשטרתי והגנוב באותו הזמן ועל כן לא ידעה כי עצרו את הנאשם, אלא רק כאשר הגיעה לתחנת המשטרה (ר' עמ' 23, ש' 7-9) **"הוא הלך לסרוק ביער ואני נשארת לשמור על הרכב" (ר' עמ' 24, ש' 6).** לדבריה, על מנת להיכנס לתחנת המשטרה יש צורך לעבור דרך חדרי החקירות, והנאשם ישב שם על ספסל. היא ראתה כי הוא אזוק וזיהתה שמדובר באותו אדם אשר ברח מהרכב **"כי זיהיתי את הפנים שלו לפני" (ר' עמ' 24, ש' 19-33).** היא הכחישה ששמעה טרם שראתה את הנאשם כי עצרו אותו (ר' עמ' 25, ש' 1-6)

גם השוטר סויה מסר כי כאשר הוא הגיע למקום המעצר של הנאשם, השוטרת ירדן נשארה עם הרכב הגנוב והרכב המשטרתי (ר' עמ' 8, ש' 18-19) ובהמשך עדותו אמר כי לא זכר שדיבר על מעצרו של הנאשם עם השוטרת ירדן (ר' עמ' 9, ש' 5-15). לדידי, אם הם אכן היו מתאמים את גרסאותיהם, הרי שסביר להניח כי היו מספרים ששהו יחדיו כל זמן האירוע וימסרו גרסאות דומות לעניין הזיהוי. אך העדים לא עשו כן דבר המשמיט

את הבסיס עליו נסמך ב"כ הנאשם.

גרסת הנאשם

27. אל מול הגרסה המהימנה והמוצקה של השוטרים, עומדת גרסתו המופרכת של הנאשם, שמלבד היותה בלתי הגיונית, היא רצופה סתירות פרכות ותמיהות.

28. גרסת הנאשם באשר לנסיבות תפיסתו לא הייתה עקבית. הוא נתן יותר מגרסה אחת וגרסתו בבית המשפט הייתה שונה מהגרסה שמסר במשטרה. הנאשם הסביר בבית המשפט את מעשיו בשעת לילה מאוחרת מסתתר ביער חשון, בכך שהלך יחד עם חבריו מוחמד ואיסמעיל לקטוף זעתר ומרמיה. הנאשם מסר כי בבוקר תכנן ללכת לחפש עבודה אצל היהודים. הנאשם בהודעתו במשטרה לא הזכיר ולו ברמז שחיפש עבודה בבית לחם. גרסה זו עלתה לראשונה רק בעדותו בבית המשפט, וככזו עדות כבושה היא. הלכה פסוקה היא כי עדות כבושה משקלה מועט, אלא אם כן ניתן הסבר מניח את הדעת לכבישת העדות מחד, ולחשיפתה מאוחר יותר מאידך. כמו כן, עדות זו עומדת בסתירה לעדות השוטר רונן שמסר כי לא ראה עוד עצמים חמים בדמות בני אדם באותו ערב פרט לנאשם (ר' עמ' 12, ש' 7-8).

29. סתירות ופריכות ניתן ללמוד מתשובת הנאשם לשאלת החוקר היכן נמצא הזעתר שקטף. הנאשם השיב **"איפה שתפסו אותי היה שם חצי שק"** (ת/1, ש' 47-48). הוא שלל את דברי החוקר שזו לא התקופה בה הזעתר גדל ואמר כי **"יש זעתר"** (ת/1, ש' 49-52). לדבריו היה בשטח למשך שלוש שעות והספיק לקטוף רק חצי שק זעתר כי כל הזמן חיפש את חבריו (ת/1, ש' 55-61). בהודעתו השנייה במשטרה שינה הנאשם את גרסתו ואמר כי קטף **"שקית גדול גם זעתר גם מרמיה"** (ת/2, ש' 52-53). גם בחקירתו הנגדית, הנאשם סתר את הדברים שמסר במשטרה וטען כי כל אחד מהם הספיק לקטוף ארבעה שקים של זעתר (ר' עמ' 27, ש' 2-3). לא זו אף זו, כאשר ב"כ המאשימה שאלה אותו באשר לפער בין דבריו, לא היה לו הסבר לכך מלבד הטענה הסתמית: **"אמרתי למשטרה שחצי השק שיש לי הוא רחוק 3-4 מטר והוא לא הסכים שאני אלך להביא את זה"** (ר' עמ' 27, ש' 5-6). כמו כן, נעשו סריקות על ידי השוטרים במקום ולא נמצאו שקי הזעתר, שעל פי גרסת הנאשם היו מונחים בקרבת מקום.

גם השוטר חודי בעדותו לפני סיפר כי כאשר עצר את הנאשם, הוא מסר לו כך: **"הוא אמר שהוא בא לקטוף זעתר. לא היה לידו שקים שמתאימים לאיסוף זעתר, זה לא עונת הזעתר וזה לא המקום. אני בדואי ואני חי בשטח, אני יודע איפה יש ואיפה אין"** (ר' עמ' 13, ש' 22-23). אח"כ בחקירתו הנגדית שוב מסר כי חרף סריקות במקום המעצר, לא נמצאו שקי זעתר (ר' עמ' 14, ש' 16).

30. סתירה נוספת ניתן ללמוד מהפער בין הדברים שמסר בהודעותיו במשטרה (ת/1, ת/2) לבין עדותו שמסר בבית המשפט. בהודעתו במשטרה הכחיש כי התחבא מפניו של השוטר והוא מצא את הנאשם מתחבא מתחת לעלים **"הייתי שוכב על השקית שלי"** "רק שכבתי על השקית לא שמתי על עצמי עלים" (ר' ת/1 עמ' 4, ש' 76-95). בהודעתו השנייה במשטרה שמסר שינה את גרסתו כך שאישר כי הסתתר מפניהם של

השוטרים משום שראה שהם מדברים עברית ופחד כי אלו הם מתנחלים אשר יכו אותו: "אני ישבתי שם על יד העצים ראיתי אנשים עם פנסים התקדמתי אליהם ואני ברחתי והסתתרתי...ראיתי אנשים ראיתי הם מדברים עברית פחדתי והסתתרתי...חשבתי שאלה מתנחלים שירביצו לי" (ת/2, ש' 12-25) ובהמשך לשאלת החוקר מדוע ניסה לברוח לשוטרים השיב "פחדתי חשתי זה מתנחלים" (ת/2, ש' 75-76). בבית המשפט שוב שינה הנאשם את גרסתו ומסר "ראינו את האורות מתקרבים לעברנו, החברים שלי ברחו, אני לא יכולתי ללכת בשל הכאב ביד והתחבאתי" (ר' עמ' 25, ש' 28-29) ובחקירתו הנגדית הכחיש שהתחבא וכיסה עצמו בעלים ומסר "לא, אני ישבתי ליד אבן. לא הסתתרתי" (ר' עמ' 27, ש' 19-20) "אני לא ברחתי" (ר' עמ' 27, ש' 24).

31. תמיהה נוספת עולה מהודעתו השנייה של הנאשם במשטרה, הנאשם מסר כי הצליח לקטוף זעתר ומרמיה בחושך, וכי החל לקטוף לפני שהחשיך וכאשר החשיך, השתמש בפנס הפלאפון שלו, אולם כאשר החוקר שאל אותו מה הקוד של הטלפון הנייד שלו השיב כי אינו יודע (ת/2, ש' 54-59). לשאלת החוקר איך בדיוק הפעיל הנאשם את הפנס אם הוא איננו יודע את הקוד של הטלפון הנייד שלו, הוא השיב תשובה תמוהה "עכשיו אני לא יודעת את הקוד לפני זה הטלפון עבד" (ת/2, ש' 60-61).

32. זאת ועוד, הנאשם בהודעתו במשטרה טען כי לא כיסה עצמו בעלים (ת/1, ש' 82-83). גם בחקירתו הנגדית הכחיש כי כיסה את עצמו בעלים "לא, אני ישבתי ליד אבן. לא הסתתרתי" (ר' עמ' 27, ש' 19-20). מאידך, השוטר חודי בעדותו מסר "איך שהסתובבתי ראיתי את אותו חשוד שיושב כאן מסתיר את עצמו בעלים ומכסה את עצמו" (ר' עמ' 13, ש' 16-17) גם השוטר סויה מסר בחקירתו הראשית "היו עליו הרבה עשבים" (ר' עמ' 6, ש' 2) וכן השוטר רונן מסר בהודעתו במשטרה ת/12 כי הנאשם עבר משיח לשיח וההתקדמות בשטח הייתה קשה.

33. נקודת תמיכה נוספת מצויה בעובדה שהנאשם מתגורר בפצאל, מקום המרוחק מאוד מהמקום בו נמצא, והכל בשעות הקטנות של הלילה, ואין זה הגיוני וסביר שיבחר לקטוף עלים במקום כה מרוחק מביתו בשעות הערב והלילה ללא אמצעי תחבורה זמין.

34. תמיהה נוספת שהוצגה על ידי ב"כ הנאשם היא כי אין זה הגיוני שהסריקות אחר הנאשם נמשכו כשעה וחצי מזמן יציאת החשוד מהרכב, כאשר הנאשם נתפס רק במרחק של קילומטר מהרכב, שזהו מרחק לא רב בזמן יחסית ארוך. לדידי, אין מדובר בעובדה המעוררת תמיהה, שכן מעדויות השוטרים עולה כי הנאשם הסתתר מפניהם, וכן עולה כי מדובר בתוואי שטח סבוך (ר' עמ' 11, ש' 18-19), ועל כן לא מן הנמנע כי הנאשם בחר להסתתר במרחק של כקילומטר מהרכב, ושהה במקום למשך כל זמן החיפוש בתקווה שלא ימצא, ובהמשך אחר שהשוטרים יעזבו את המקום ימשיך במנוסתו.

35. זאת ועוד, הנאשם לא השמיע כל טענה, מדוע יטפלו השוטרים עליו עלילות שווא. הנאשם הודה במפורש כי אין הוא מכיר את עדי התביעה ואין לו סכסוך עמם (ר' עמ' 26, ש' 7-10), כך שאין לאיש מניע לפגוע בו.

36. ניתן לראות כי גרסתו של הנאשם היא גרסה סתמית, גרסה בעלמא שבאה לעולם בניסיון להסביר את הימצאותו בזירה. לא מצאתי לתת אמון בנאשם, שכן הבגדים שלבש, המקום בו נתפס בשעת לילה מאוחרת, כאשר הוא מתגורר הרחק מהמקום בו נתפס, וכן הסמיכות למקום נטישת הרכב ביחס למקום בו נתפס מחזקים את הראיות נגדו. מה גם שגרסתו לא עולה בקנה אחד עם העובדה שלא נמצאו בזירה שקיות זעתר, וכן היא אינה מתיישבת עם עדות השוטר, שכגשש מכיר היטב את הצמחייה הגדלה במקום, שמסר כי זו לא העונה בה גדל זעתר.

37. מהראיות שהובאו לפני עולה, כי הנאשם היה מודע היטב לרכב המשטרה שנסע אחריו וקרא לו לעצור, הן בשל סימני הזיהוי של רכב המשטרה, והן מאחר שהקריאות לעצור נמסרו באמצעות מערכת הכריזה. הנאשם בחר שלא לעצור, ובכך למעשה היה מודע לעובדה כי הכשיל שוטר במילוי תפקידו. מעדותו של השוטר סוּסָה עולה **"כרזתי לו שהוא יעצור בצד. הבהבתי לו באורות אבל כשהתקרבתי הוא התחיל בנסיעה מהירה. תוך כדי כל הזמן הזה אני כורז לו לעצור בצד ומהבהב לו עם האורות של הניידת"** (ר' עמ' 3, ש' 21-22) **"אני כל הזמן כרזתי לו לעצור בצד"** (ר' עמ' 3, ש' 24) **"לקחתי את הנשק שלי, פנס, צעקתי לו "עצור משטרה" הוא המשיך בריצה"** (ר' עמ' 5, ש' 7) ומעדותה של השוטרת ירדן עולה תיאור הרכב המשטרה **"יש לציין שהיינו עם אורות גבוהים, אורות כחולים, ניידת מסומנת שכתוב עליה משמר הגבול בגדול"** (ר' עמ' 21, ש' 14-15).

38. מאחר שמצאתי לתת אמון בעדות השוטרים ולדחות את גרסת הנאשם, אני קובעת כי הנאשם הוא זה אשר נהג ברכב הגנוב זמן קצר לאחר שנגנב, ומאחר שהנאשם הרחיק עצמו מהרכב ולא מסר גרסה בעניין, מתקיימת **"חזקה תכופה"** נוכח סמיכות הזמנים בין גניבת הרכב לזמן שבו נראה הנאשם נוהג בו, ועל כן יש לייחס לנאשם אף את עבירת גניבת הרכב. עוד אני קובעת כי הנאשם עבר עבירה של הכשלת שוטר כאשר נמלט מהשוטרים בעת שדלקו אחריו, הן בעת נהיגתו ברכב הגנוב והן לאחר שנמלט רגלית. מאחר שלנאשם אין רישיון לנהוג בישראל והרכב אינו שלו, אני קובעת כי הוא נהג ברכב ללא רישיון וללא ביטוח. הנאשם לא חלק על כך ששהה בישראל שלא כדין, ועל כן אני קובעת כי עבר גם עבירה זו.

39. אשר על כן אני מרשיעה את הנאשם בעבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413 ב(א) לחוק, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק, נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, נהיגה ללא תעודת ביטוח בת תוקף לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי וכניסה ושהייה בלתי חוקית, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה היום, י"א תמוז תשע"ו, 17 יולי 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם